

Samuel

In de diepste diepten van de Godheid, daar, aan de oergrond en oorsprong van het leven, waaruit onzegbare krachten woeden in de goddelijke zee van rust, waar alles begint en alles eindigt in een oneindig punt in zichzelf en buiten zichzelf, en van daaruit opnieuw begint en opnieuw eindigt in de eeuwige cyclus van het goddelijke leven en het leven van God, is alles wat ooit was, is en zal zijn in eeuwigheid en oneindigheid tegelijk vervat in één enkel ogenblik.

Dit is de 'plaats' die geen plaats is en de naam die geen naam heeft, die nooit door een geschapen wezen betreden of aanschouwd kan worden, het niets en alles van de Godheid, de oneindige geboorte van God uit Zichzelf in Zichzelf en tot Zichzelf, een stromen van goddelijke gedachten en goddelijk bewustzijn naar buiten in het ongeopenbaarde en tegelijk naar binnen in het openbarende. Bewustzijn dat ruimte opent, gedachten die werelden vormen met wezens zonder tal.

Deze oergrond bevindt zich nu in Jezus Christus. Want alleen Jezus Christus is ongeschapen, omdat Hijzelf de ziel van God is, dus het altijd al aanwezige licht van de liefde, dat eerst in de liefde besloten was en zich periodiek openbaart sinds eeuwigheden in het scheppingswoord: 'Er zij'. En dat nu voor altijd gestalte heeft aangenomen, de goddelijke ziel zal niet meer terugkeren of opgaan in haar oergrond, want zij heeft een wezenlijke gestalte aangenomen. De onbevattelijke dimensie van het scheppende pulseren van de Godheid is overgegaan in een voor God nieuwe vaderlijke bestaansvorm voor alle eeuwigheid. Deze vaderschap geven wij Hem.

Nu over de vrije wil. In de oergrond van God is de vrije wil en daarmee de levens- en bestaansweg van ieder mens aanwezig – maar niet voorbestemd, doch voor God zichtbaar in het eeuwige nu. God weet dus alles, Hij weet tevoren en altijd wat wij uit vrije wil zullen doen. Hij raakt deze vrije wil echter niet aan, ook niet in de oergrond, maar aanschouwt deze daar en hier met goddelijke liefde en geduld.

God kan deze inzichten echter ook afdekken en als het ware weggijken, ja, Zichzelf zelfs in 'vergetelheid' brengen – als Hij dat wenst – om een ziel volkomen onbevooroordeeld te begeleiden. Maar wanneer Hij een mens roept tot waarachtige kindschap en Zijn vertrouwen in hem stelt, dan heeft Hij tevoren de weg van Zijn kind aanschouwd en voor tijdelijk en eeuwig goed bevonden in de zin dat het zijn/Zijn doel bereikt.

Wij weten wat dit voor ons betekent. Wij zijn geroepen en uitverkoren, de Vader heeft ons op deze weg gezonden in het goddelijke weten dat wij ons levensdoel zullen bereiken, waarbij er echter ook een tijdelijke verlenging kan zijn, althans in onze zienswijze. Sommigen van ons worden eerder rijp in het liefdeslicht van de goddelijke zon, anderen later en pas in de genezijdige wereld. Maar de verwerkelijking en vergeestelijking zullen zeker plaatsvinden, en wel in tijdelijke nabijheid, anders zouden wij niet op deze weg zijn – Gods oergrondige vertrouwen is daarvan het getuigenis, het getuigenis dat de Vader ons heeft uitgereikt voor dit aardse leven.

Nu zijn er ook geroepen zielen die opnieuw van de weg afwijken en vallen en dan de antichrist dienen – of van meet af aan tot een vals geloof worden verleid. Hoe komt dat? In hen heeft de Vader toch deels ook Zijn vertrouwen gesteld, of wist Hij ervan.

Samuel: Hier wist ik niet verder, daarom heb ik naar 'boven' gevraagd.

Antwoord van de Geest: „Ja, dat is nu juist de vrije wil. God wist wel van het gedeeltelijke of volledige falen van deze zielen, en heeft hun incarnatie toch toegestaan, opdat zij Hem als instrument dienen om de geesten te scheiden, om de schapen van de bokken te onderscheiden, de ware van de valse kinderen, de door Hem geroepenen van de zelfgeroepenen. Zo waren en zijn ook zij instrumenten in de hand van God. Met de Geest en de blik van onze hemelse Vader is alles waar en goed, een goddelijk-levend beeld van volmaaktheid, dat zich openbaart in de diepte van al het gebeuren in tijd en ruimte en buiten tijd en ruimte. Ieder mens is vrij in zijn wil – hoe dan ook, maar al het menselijk gebeuren is, juist omdat het plaatsvindt in Gods volmaakte Zijn, uiteindelijk en in wezen reeds vanaf het begin volmaakt.

Om deze diepte van het leven levendig te bevatten en ook andere diepten te doorgronden, is echter lichaamsloosheid nodig, is de geestelijke wedergeboorte nodig, is de wezenlijke, volledig geestelijke gestalte in het goddelijke Zijn nodig, wat jullie doel is, jullie broeders en zusters van de aarde ... jullie die eens en spoedig bewoners zullen zijn van de Heilige Stad in de hemelen van goddelijke liefde. Dit zeg Ik nu wederom, jullie hemelse Vader in Jezus Christus, door deze jullie dienende Geest. Amen.“